

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE
CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA
Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 666 38 31
Email: cmcuria@cmglobal.org

GENERALNI SUPERIOR

Rim, 18. november 2022

Adventno pismo
EVANGELJSKI SVETI:
SPLOŠNI KLIC K SVETOSTI

Vsem članom Vincencijanske družine

Dragi bratje in sestre,

Jezusova milost in mir naj bosta vedno z nami!

To adventno pismo je povabilo k molitvi, premišljevanju in ponotranjenju evangeljskih svetov kot način za nadaljevanje naše poti s sv. Vincencijem Pavelskim, »mistikom ljubezni«. Jezus je središče našega življenja, našega delovanja in naših prizadevanj. Za nas kristjane je on središče, vzor in tisti, ki ga moramo postaviti na prvo mesto v svojem življenju, ne glede na to, ali smo poklicani v zakonsko življenje, celibat ali kakšno drugo obliko posvečenega življenja. Uboštvo, čistost in pokorščina so neizpodbitna in presenetljiva znamenja v Jezusovem življenju, saj je bil ubog, čist in pokoren.

Ko govorimo o evangeljskih svetih uboštva, čistosti in pokorščine, jih običajno povezujemo s posvečenim življenjem. Posvečene osebe hodijo po posebni poti, ki jo potrjujejo zaobljube, ki jih naredijo. Toda evangeljski sveti so del odgovora na splošni klic k svetosti vsakega kristjana, vendar vedno v skladu z njegovo posebno poklicanostjo, ki mu jo je dal Jezus sam.

Jezus ostaja vzor, kako živeti tri evangeljske svete. Čeprav je imel vse, je živel revno. Bil je čist, kar mu je omogočalo veliko svobode v odnosih. Bil je pokoren, jasno je izražal, da bo njegovo poslanstvo na zemlji potekalo po Očetovem načrtu, in se popolnoma prepustil Očetovi volji do zadnjega trenutka zemeljskega življenja, do križa, kjer je pred vrnitvijo v Očetovo hišo vzkliknil: »Dopolnjeno je!« (Jn 19,30)

Temelj evangeljskega sveta o uboštvu je življenje Božjega Sina:

»Jezus Kristus, ki je imel vse, pa ni imel ničesar; bil je gospodar in vladar vsega sveta, ustvaril je dobrine, ki so na njem; vendar se je hotel zaradi nas prikrajšati za njihovo

uporabo; čeprav je bil gospodar vsega sveta, se je naredil za najbolj revnega med vsemi ljudmi, imel se je še za manj kot najmanjše živali.» (1)

Naš skupni klic, da kot Vincencijevi služimo ubogim, nas spodbuja, da v svetu pričujemo o svoji povezanosti z Jezusom, ki se je začela s krstom in se pogloblja, dokler se ne vrnemo v Očetovo hišo. Kot Vincencijevim nam ni v ospredju kopičenje materialnih dobrin in finančnih sredstev za lastne sebične namene, saj imamo vedno v mislih in srcu, da so ubogi »naši gospodarji in učitelji«, ki so upravičeni do naših sredstev. Razmišljanje o tem, kako jim lahko pomagamo, nam pomaga živeti po evangeljskem svetu o uboštvu s treznim in preprostim načinom življenja. Vincencijansko poslanstvo nas postavlja v svet ubogih. Vincencijansko uboštvo spodbuja skupnost za služenje in solidarnost z našimi brati in sestrami.

Pomeni tudi, da moramo svoje življenje oblikovati po zgledu ubogega Jezusa, ki je evangeliziral najbolj zapuščene ljudi. Sv. Vincencij – kot je dolgo izročilo Cerkve – razlikuje med notranjim in zunanjim uboštvom; obojno je nujno. Če se »duhovno uboštvo« ne kaže navzven, ni verodostojno. »Materialno uboštvo«, ki ni duhovno osmišljeno, pa praviloma sodi v red zlega.

Evangeljski svet čistosti zadeva tudi vse kristjane, seveda tiste, ki naredijo zaobljubo, pa tudi poročene in samske osebe. Kot Vincencijevi, ki smo redno v stiku z ubogimi, jim moramo pomagati ne le materialno, ampak tudi duhovno, se jim celostno približati in z njimi deliti vrednoto čistosti v okviru evangelizacije. Ubogi bodo razumeli krščanske odnose po tem, kako živimo v skladu z evangeljskimi vrednotami ter smo luč in sol za človeštvo.

Čistost vključuje notranjo in zunanjo zdržnost glede na življenjsko stanje, tako da lahko živimo čustvenost in spolnost z globokim spoštovanjem do drugih in do sebe. Celibat predpostavlja odpoved zakonski zvezi in spolnim izrazom, ki ji pripadajo.

Za Vincencijeve v posvečenem življenju sta ta dva elementa zaobljub – čistost in celibat – zunanja izraza njihove celotne daritve. Na njih je treba gledati kot na zavezanost »posebni odgovornosti: služenju ubogim« in ne kot na zavračanje družinske odgovornosti. Zahteve radikalne hoje za Jezusom vodijo posvečene Vincencijeve k temu, da se v celoti darujejo za Kraljestvo.

Vincencijevim na splošno pomaga evangeljski svet čistosti, da rastejo v intimnem odnosu z Jezusom. Čistost kot velikodušno darovanje sebe za druge spodbuja naše poslanstvo evangelizacije in dobroteljnosti do ubogih ter je izraz velikodušnosti in ustvarjalnosti. Tako kot uboštvo tudi čistost spodbuja skupnost za služenje, ki je lahko učinkovito le prek prijateljskih in bratskih odnosov.

Poklicani smo, da razvijamo svobodo in medsebojno podporo z zdravimi prijateljstvi in s preudarnostjo, ki vodi v apostolsko gorečnost. Zavedati se moramo svojih slabosti, potrebe po ponižnosti in nujne Jezusove podpore. Sveti Vincencij pravi: »*Ponižnost je odlično sredstvo za pridobitev in ohranjanje čistosti*«. (2) Včasih je zvestoba Jezusu povezana z žrtvovanjem. Sv. Vincencij priporoča resno žrtvovanje (zatajevanje) notranjih in zunanjih čutov ter da bi se znali izogibati izražanju čustev in spolnosti, ki ni v skladu s celibatom. Ker ima naša človeškost svoje prednosti in slabosti, se moramo o težavah iskreno pogovarjati z Jezusom in z drugimi, ki nam lahko pomagajo, kot sta spovednik in duhovni voditelj.

Tretji evangeljski svet je pokorščina. Namenjena je ljudem, ki so odprti za Jezusovo sporočilo. Kljub dvomom in negotovosti se prepustijo Jezusu in mu zaupajo, prepričani, da je pot, ki jo

predlaga, najboljša. Sv. Vincencij nas spominja: »Bog blagoslavlja dejanja, storjena v pokorščini.« (3)

Pokorščina vključuje evangeljske vrednote in drže, kot so ponižnost, preprostost, nežnost, dialog, dar poslušanja v zakonskem življenju, celibatu ali posvečenem življenju. Tudi ko sv. Vincencij nagovarja posvečene osebe, pogosto opozarja na zgled pokorščine in spoštovanja pri laikih:

»Nekoč sem poznal dvornega svétnika ... Naj je bil še tako izkušen, nikoli ni naredil ničesar, ne da bi upošteval nasvet. Če ni imel nikogar, je poklical svojega služabnika: » Pridi sem, Peter, imam takšno zadevo; kaj misliš, da naj storim v zvezi z njo?« Njegov sluga bi odgovoril: » Gospod, zdi se mi, da bi bilo dobro, če bi storili takole.« – »Pojdi, Peter, imaš prav, upošteval bom tvoj nasvet.« Povedal mi je, da je čutil, da ga je Bog tako blagoslovil, da so bile stvari, ki jih je počel na ta način, uspešne.« (4)

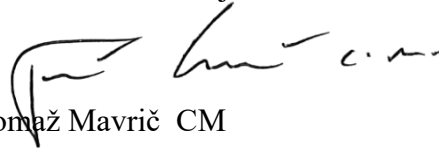
Kadar se dva ali več ljudi ne more sporazumeti med seboj, zlasti glede pomembnih zadev, jih evangeljski svet pokorščine privede v stanje notranjega miru in sprave, ki si ga niso mogli niti predstavljati. Kot kristjani in Vincencijevi si ne prizadevamo, da bi imeti zadnjo besedo ali imeli prav, ampak da bi bili v vlogi služabnika, tistega, ki služi, in ne tistega, kateremu se služi.

Naj meditacija in ponotranjenje evangeljskih svetov vsakemu od nas pomagata, da se odzove na splošni klic k svetosti in tako prejme velike blagoslove.

»Kako blagoslovljeni so tisti, ki se na ta način posvečajo Bogu, delajo to, kar je delal Jezus Kristus, in po njem izpolnjujejo kreposti, ki jih je izpolnjeval on: uboštvo, pokorščino, ponižnost, potrpežljivost, gorečnost in druge kreposti! Tako so namreč pravi učenci takega Učitelja; živijo izključno po njegovem duhu in z vonjem njegovega življenja, z zaslugami njegovih dejanj, za posvečenje duš, za katere je umrl in vstal.« (5)

Moja adventna molitev za vse člane Vincencijanske družine: »Še naprej se našega Gospoda bojte in ga močno ljubite; darujte mu svoje nevšečnosti in majhne usluge ter ne delajte nič drugega, kot da bi mu bili všeč. Tako boste rasli v milosti in kreposti.« (6)

Vaš brat v sv. Vincenciju,

Tomaž Mavrič CM
generalni superior

---

(1) Coste XI, 224. Konf. 130, O uboštvu, 6. avgust 1655
(2) Coste XI, 168. Konf. 111, O čistosti, 13. november 1654
(3) Coste VI, 560. Pismo 2431 Fr. Villainu v Troyes, 25. oktober 1657
(4) Coste XIII, 642. Dokument 160, Posvet 20. julij 1647
(5) Coste VIII, 543. Pismo 3314 Josephu Beaulacu [1656]
(6) Coste IV, 410. Pismo 1512 sestram v Valpuiseaux, 23. junij 1652